

Bize **Devrim** Gerek!

Devrim
Hareketi

Bize Devrim Gerek!

Güzel bir ülkede yaşıyoruz. Güzel ama talihsiz. Refahıyla, çağdaşlığıyla, gelişmişliğiyle, adaletiyle tüm insanlığın gıpta ettiği bir ülke haline gelmesi mümkün olan Türkiye, bir avuç karşı devrimcinin elinde can çekişiyor.

Türkiye'nin varı yoğun yerli ve yabancı patronlara satıldı, ülke gitgide daha fazla dışa bağımlı hale getirildi.

Sağlık sistemi çöküşe sürüklendi. Hastaneler yetersiz, veriler yalan, halk çaresiz.

İşçiler pandemi koşullarında güvensiz ortamlarda çalışmaya, balık istifi araçlarda işe gitmeye zorlanarak ölüme gönderiliyor, yoksullar kaderlerine terk ediliyor, iktidar patronları kurtarmanın derdine düşüyor.

Eğitim dibe vurdu. Çocuklarımızın bir sonraki yıl hangi sistemle eğitim alacakları meçhul, eğitim bir avuç cahilin elinde oyuncak.

Türkiye'nin tüm kurumları tarikatlar, cemaatler ve çeteler tarafından ele geçirildi.

Adalet katledildi, mahkemeler rüşvetle ve siyasi talimatla iş yapar hale getirildi; kadın, çocuk ve işçi cinayetlerinin üstünün örtülmesi sıradanlaştı.

Bu tablo, bize tek bir sonucu gösteriyor:

Türkiye halk için değil patronlar için yönetiliyor!

Ekonomisi iflas etmiş, eğitim ve sağlık sistemi çöküşe sürüklenmiş, adaleti ortadan kaldırılmış, yurttaş hakları yok edilmiş ülkemizde bize sadece bir çıkış yolu gözüküyor:

DEVİRİM!

Ülkemiz küçük bir azınlık dışında büyük bir yoksulluk içerisinde!

Daha çok kazanmak için işçiyi ölüme, bütün bir halkı çaresizliğe sürüklüyorlar. Sarayın ve yandaşlarının, patronların harcamaları bütün emekçilerin giderlerinden katbekat fazla. İnsanlığın en haklı talebini gündeme getirmenin, bunun için, hakkımız için kavga vermenin zamanı:

Eşitlik istiyoruz!

Eşitliği yeni sermaye gruplarının, Amerika'dan ithal edilen ekonomi bakanlarının sağlayamayacağını biliyoruz.

*Haklarımızı kazanmak için devrimcilere,
Eşitliği sağlamak için devrime ihtiyaç var.*

Ülkemizin toprakları, fabrikaları, dereleri satıldı; kurumları pazarlanmaya başlandı!

İktidar eliyle her geçen gün dışa bağımlı hale getiriliyoruz. İktidarıyla muhalefetiyle bağımsızlık fikri tamamen kenara itilmiş, büyük bir bağımsızlık savaşıyla kurulan bir ülkenin ipleri emperyalist kurumlara teslim edilmiş halde.

Bağımsızlığımızı tekrar kazanmak için üretim araçları ile birlikte ülkemizin tüm yer altı ve yer üstü zenginlikleri kamulaştırılmalı, emperyalizmin tüm aygıtları ülkemizden çıkarılmalıdır.

*Bağımsızlık mücadelesini tekrar yükseltmek için devrimcilere,
Bağımsız Türkiye'yi kurmak için devrime ihtiyaç var.*

Türkiye yobazların elinde oyuncak oldu!

Ekonomiden sağlığa, medyadan eğitime kadar her yeri sarmış olan tarikat ağları suç üstüne suç işliyor. Ülkemiz bir avuç yobazın iktidar kavgalarının kaderine bırakılmaz.

Tarikatların avcuna düşmüş iktidar, her kurumuyla başarısız oluyor ve fatura halka kesiliyor.

Tarikatlar ve cemaatler kapatılmalı, devlet kurumlarındaki karşı devrimci odaklar tasfiye edilmelidir.

Bunun yolu cemaatlere şirin gözükiip takiye yolları aramaktan değil, bu karanlık odaklarla topyekun mücadeleden geçiyor.

*Bu karanlık odaklarla mücadele için devrimcilere,
Laikliği kazanmak için devrime ihtiyaç var.*

Karşı devrimciler Cumhuriyet'i yok ediyor!

Cebren ve hile ile devlet katında yıkılmış, kamudaki tüm birikimi tasfiye edilmiş Cumhuriyet, bugün halkın mücadelesinde varlığını sürdürüyor. Yurttaş kimliğini yok etmeye çalışan iktidara karşı yurttaşlar yıllardır farklı biçimlerde mücadele veriyor.

Zenginlerin ve iktidar sahiplerinin elinde oyuncak edilen hukuk, çocuğunun ölümünü aydınlatmaya çalışan ailelere ve yakınlarını yitirdiği kazaların sorumlularını ortaya çıkarmaya çalışan yurttaşlara sırtını dönüyor. Türkiye yurttaşlardan değil, padişahına sadık kullardan ibaret bir kütleye dönüştürülmeye çalışılıyor.

Hastane kapılarında hayatını kaybeden, parası olmazsa eğitim hakkından mahrum kalan yurttaşlar artık yaşamak için Cumhuriyet'e ihtiyaç duyduğunu biliyor, görüyor.

Ülkemizin getirildiği hal, küçük değişimlerle Cumhuriyet'i kurtarmanın yolunun olmadığı bize gösteriyor. Cumhuriyet'i emekçilerin elinde tekrar kurmaktan başka yol yok.

*Yurttaşlık haklarımızı kazanmak için devrimcilere,
Yeni bir cumhuriyeti kurmak için devrime ihtiyaç var.*

Türkiye'de devrimciler var!

Topraklarımız her dönem devrimcisi bol, devrime gebe topraklar.

Bu durum ve koşullar, üzerimize devrim yürüyüşü için yola çıkma sorumluluğunu yüklüyor.

Halk hala ayakta, onun mücadelesini geriye çeken muhalefet ise iktidar kadar suçlu.

Karşı devrime teslim olmayan halkı devrim fikriyle seferber etmek için yola çıkıyoruz.

Devrimden başka çözüm, devrimden başka yol olmadığını bilerek adım atıyoruz.

Hayatımızı karartan şey virüsler, doğal felaketler değil, felaketin en büyüğü olan bu düzen.

Bu düzenden kurtulmak için bize devrim gerek.

Devrim Hareketi bu düzeni yıkmaya, Türkiye'nin yarımını kurma azim ve kararlılığıyla yola çıkıyor. Türkiye'nin aydınlık yarınlarına inanan tüm yurttaşları bu yürüyüşe katılmaya çağırıyoruz.

***Yaşasın Cumhuriyet!
Yaşasın Devrim!
Yaşasın Sosyalizm!***

Eşitlik için...

Toprak, fabrikalar, makinalar ve fikri mülkiyet kapsamında değerlendirilen bilgisayar yazılımları, ilaç ve aşı dahil patentler, tüm endüstri ürünlerinin formülleri; yani üretim araçları tüm toplumun ortak malı olmalıdır.

Herkes eşittir. Eşit haklara ve eşit koşullarda yaşama olanağına sahip olmalıdır.

Eşit haklara sahip olan insanlar arasında etnik köken, milliyet, uyruk, cinsiyet, cinsel yönelim, inanç veya inançsızlık, yaş, bilgi ve beceri gibi farklar da vardır. Ancak bu farklar ayrımların ve eşitsizliklerin gerekçesi olamazlar.

Yaşadığımız toplum iki temel toplumsal sınıftan oluşuyor: İşçiler ve patronlar. Üretenler ve yönetenler. Hayatta kalmak için çalışmak zorunda olanlar ve hiç çalışmayanlar. Emegiyle geçinenler ve sömürenler. Malı mülkü olmayanlar ve mülk sahipleri. Ve bu toplumda emeğini satarak hayatta kalmak zorunda olanlar işsizlikle ve yoksullukla boğuşup hayatta kalmaya çalışırken mülk sahibi patronlar cüzdanlarını daha da şişirmek için sömürüyü artırmanın yollarını arıyorlar. Toplumun çoğunluğu eşitliğe hava ve su kadar muhtaçken küçük bir azınlık eşitsizlikten beslenerek varlığını sürdürüyor. Ekonomik anlamda eşitsizliği sürekli kılan üretim ilişkileri, aynı zamanda toplumun diğer alanlardaki eşitsizliklerini de her gün yeniden ve yeniden üretiyor.

Devrim Hareketi, bu eşitsizliğe derhal son verilmesi gerektiğini savunuyor.

Toprak, fabrikalar, makinalar ve fikri mülkiyet kapsamında değerlendirilen bilgisayar yazılımları, ilaç ve aşı dahil patentler, tüm endüstri ürünlerinin formülleri; yani üretim araçları tüm toplumun ortak malı olmalıdır. Kapitalist mülkiyete son vermenin yolu olan bu toplumsal mülk edinme biçimine ise sosyalist mülkiyet diyoruz.

Sosyalist mülkiyeti temel alan bir düzen, yani sosyalizm, Türkiye için eşitsizliklere son vermenin ve kaynaklarımızı toplum yararına etkili bir biçimde kullanabilmenin tek çıkar yoludur.

► Beş parmağın beşi bir değilken biz neden eşit olalım?

Evet, beş parmak gibi hiçbirimiz aynı değiliz. Ancak bedenimiz parmaklardan çok çalışanını besinsiz bırakmıyor, ya da hiç iş yapmayan parmağa sınırsız kaynak ayırmıyor. İçinde yaşadığımız düzen ise tam da bunu yapıyor.

► Ne yani doktorla çöpçü aynı maaşı mı alacak?

Bunu önemsemiyoruz. Doktor ya da çöpçü olmamız fark etmez, fazla mesaide saatlerce ve insanlık dışı koşullarda çalışmak zorunda kalacak mıyız? Maden işçisi ya da mühendis, her sabah evden çıkarken belki de ölüme gidiyoruz diye düşünecek miyiz? Garson ya da ofis çalışanı, sigortasız ve güvencesiz işlere mecbur mu kalacağız? Çocuklarımızın geleceği için endişe duyacak mıyız? İşten atılma korkusuyla patronun ağız kokusuna katlanacak mıyız?

Bugünkü kapitalist düzen yalnızca biz emekçiler arasında eşitsizlikler yaratmakla kalmıyor, hepimizi aynı sömürü çarkının ağır yüküne maruz bırakıyor. Kimimiz daha az, kimimiz daha fazla sömürülsek de hepimiz bu işleyişten zarar görüyoruz. Dolayısıyla biz eşitlik derken biçimsel önlemlerden ya da sömürde eşitlikten değil; gerçek bir eşitlikten bahsediyoruz. Tüm yurttaşlarımızın kendini geliştirme ve gerçekleştirme; hangi işte çalışırsa çalışsın karar alma süreçlerine dahil olma ve iş dışında barınma, beslenme, sağlık, ulaşım, iletişim gibi yaşamsal tüm olanaklara sahip olmasını sağlamayı ifade ediyoruz.

► Eşitlik adaletin temelidir

Bir ülkede adli bir sistemin tam olarak işleyebilmesi için bile insanların eşit olduklarının varsayılması gerekir. Dolayısıyla adaletin tartışılabilmesi için bile ülkedeki tüm insanların aynı haklara ve sorumluluklara sahip olduklarını varsaymaya ihtiyaç var. Bir başka deyişle adalet için eşitliğe ihtiyaç var. Bu ilişki adaleti gerçek kılmak istediğimizde kendisini daha da güçlü bir biçimde gösterir. Eşitliğin olmadığı bir toplumda aynı kanunlar mülk ve güç sahipleri ile mülkiyeti olmayan, yalnız kalmalara farklı işlerler. Adaletin gerçekleşebilmesi için toplumsal eşitlik olmazsa olmaz koşuldur.

► Eşitsizliğin sonucu olarak pandemi

Eşitsizlik sağlık alanında da başımıza bela açıyor. Sosyalist bir düzende, yalnızca yaşamsal olan sektörler hariç yalnızca birkaç haftalık bir tam kapanma ile kolayca kontrol altına alınabilecek bir salgın bizi hem sağlığımızdan ediyor hem de ekonomik olarak dibe batırıyor. Kapitalizmin yalnızca kârlılığa dayanan doğası en kolay önlemleri almamızı bile imkânsız hale getirirken, bireycilik ve fikri mülkiyete dayanan sağlık düzeni hastalığa karşı aşı ve tedavi çalışmalarının ayrı ayrı ve birbirinden habersiz biçimde yürütülmesine neden olarak olumlu sonuçları geciktiriyor. Aşının bulunmasının ardından ise onun en etkili ve hasarı en aza indirecek biçimde değil; zenginlere öncelik verilerek kullanılmaya başlanacağı ise şimdiden açık bir biçimde görünüyor.

► Kalkınma için tek yol eşitlikten geçiyor

Sermayenin tek kriteri kârlılıktır. Para sahipleri paralarını yalnızca daha fazla paraya dönüştüreceğini düşündükleri alana yatırır. Bu kural Türkiye gibi geç kapitalistleşmiş ülkeler için kısa ve orta vadede herhangi bir getirisi olmayacak olan alanlara, yani kalkınmaya yatırım yapılmayacağı anlamına gelir. Yani toplumsal kaynakların kullanım hakkını gasp etmiş patron sınıfı, bu kaynakları ülkenin ilerleyebilmesi için kullanmaktan sakınır. Bizim ürettiğimiz kaynaklar kârlılık adına çilgün projelerle, borsa adındaki kumar organizasyonlarıyla çarçur edilir.

Sosyalist mülkiyete dayalı eşitlikçi bir ekonomide ise kaynaklar tam tersine akılcı bir biçimde harcanır, güncel olarak refahı artıran harcamaların yanı sıra ülkenin geleceği için olan yatırımlara ve araştırmalara da fon ayrılır. Bu süreç, toplumun kolektif katılımı ile gerçekleşeceği ve sonuçta üretilecek olanlar tüm toplumun ortak malı olacağı için çok daha verimli bir biçimde işleyebilir.

Özgürlük için...

Özgürlüğümüzü sağlamak için birbirimize mahkûm olduğumuzun bilincine varır ve onun gereğini yerine getirebilirsek hep birlikte özgürleşebiliriz.

Tüm insanlar özgürleşmeli, her insan kendisinin ve içinde bulunduğu toplumun geleceğini kurma özgürlüğüne sahip olabilmelidir.

Oysa bugün büyük bir baskı altında yaşıyoruz. Bırakalım geleceği düşünmeyi nefes almaya devam etmek için bile didiniyoruz. Hangi işi yapacağımızı, nerede yaşayacağımızı seçemeye alıştık. Hakkımızı aramak için ya da çalıştığımız alanda karar alma süreçlerine dahil olmak için örgütlenmeye çalıştığımızda türlü engellemeler karşımıza çıkarılıyor. İktidarın yandaşlarına her şeyi söylemek, halka hakaret etmek serbest. Biz ağızımızı açtığımızdaysa karşımızda Silivri tabelası beliriveriyor.

Sömürü ve gericilik serbest; dayanışma ve aydınlanma esir. Günümüzün temel sorunu bu esaret-serbestlik ikileminde de kendisini gösteriyor. İçinde bulunduğumuz sömürü düzeni varlığını sürdürmek için geriliğe ihtiyaç duyuyor. Baskıdan destek alıyor. Dayanışmayı, örgütlenmeyi ve aydınlanmayı dışlıyor. Bunları başardığı ölçüde bireyi yalnızlığa itiyor, yalnızlaştırdıkça temel özgürlüklerinden daha çok çalabiliyor. Özgürlüğü yalnız başına arayan birey ise tek başına kaldığı

sürece ne kadar çırpınırsa çırpınsın bu bataklığın dışına çıkamıyor.

Devrim Hareketi, insanlığın özgürlüğünün önündeki tüm engellere karşı birlikte mücadele etmeye çağırıyor.

Sömürüye son vererek örgütlü bir topluma dönüşebilirsek kendi kaderimizi elimize alabilir, kendi geleceğimize özgürce karar verebiliriz. Özgürlüğümüzü sağlamak için birbirimize mahkûm olduğumuzun bilincine varır ve onun gereğini yerine getirebilirsek hep birlikte özgürleşebiliriz. Birlikte vereceğimiz mücadelenin sonucunda günlük pratiğimizi ekonomik prangalardan kurtarabilir, aklımızı dogmalardan özgürleştirebiliriz.

Devrim Hareketi, yaşama hakkı, ruh ve beden bütünlüğünün korunması, beden dokunulmazlığı, özel hayat ve konut dokunulmazlığı, ifade, propaganda, örgütlenme, yazılı ve görsel iletişim araçlarını kullanma, seyahat, toplantı ve gösteri yapma, seçme ve seçilme gibi temel hak ve özgürlüklerin geri dönüşsüz bir biçimde kazanılması ve bu özgürlüklerin önünde birer engel olan ırkçı, gerici ve ayrımcı ilişki ve kurumların parçalanması için mücadele ediyor.

► Mülk edinme özgürlüğümüz ne olacak?

Özgürlüklerin sağlanmasının yolu eşitlikten geçiyor. Eşitsizliğin kaynağını kurutmak için ise üretim araçlarının özel mülkiyetini kaldırmak gerekir diyoruz. Bunun toplumun çok çok küçük bir azınlığını korkutması doğal. Çünkü toplumun kalanıyla bir oyuncak gibi oynama "haklarını" ellerinden alıyoruz. Kapitalist dünyanın tanrılarına tıpkı biz faniler gibi sabah kalkıp işe gitmelerini, çalışarak yaşamalarını buyuruyoruz. Bizim emeğimizi mülk edinme özgürlüklerini, çalışmadan yaşama özgürlüklerini ellerinden alıyoruz. Ne kadar da ürkütücü!

Onların korkması doğal, korksunlar da. Ancak bu düzen uzun yıllardır sürüyor ve burjuvamız kendi korkularını topluma yaymak konusunda usta-laştılar. Kolektif mülkiyetin tanımını, bireysel kullanım araçlarını da dahil ederek genişletiyorlar. Oysa tam tersine kapitalistlerin özel mülkiyetini ortadan kaldırmak, kaynakların daha adil dağılımına olanak sağlayacağı gibi; kaynakların üretken bir biçimde kullanımını emekçilerin kontrolünde olacağı için üretebileceğimiz zenginlik de artacak. Yani emekçilerin mülk edinme özgürlüğü için burjuva mülkiyet ortadan kalkmalı.

► Sosyalist ülkeler özgürlük karşıtı değil miydi?

Bu görüşün ülkemizde yaygın olmasının iki temel nedeni var. Birincisi kapitalist bir ülkede yaşıyor olușumuz. Sovyetler Birliği'nin var olduğu dönemde emperyalist blok ve sosyalist blok arasındaki saflaşmada ne yazık ki birincisinin yanında yer alan Türkiye'de toplum olarak haliyle bu blokun propagandasına maruz kaldık. Sosyalizm ve sosyalist ülkeler hakkında yanlış bilgilerle donatıldık, yalnızca olumsuz bilgilerin geçeceği bir filtreden süzölmüş şeyleri aldık. Ya da güncel bir örnek vermek gerekirse hepimiz o dönemki güncel haberleri şimdiki havuz medyası gibi kuruluşlardan aldık, AKP güdümlü müfredattan Türkiye tarihi okur gibi sosyalizm tarihi okuduk. Emperyalist saldırılara karşı direniş dönemi koşullarının doğalında yarattığı sertlik bu propagan-

dalarla birleşti ve özgürlük düşmanı imgesi yerleşmiş oldu.

İkinci neden ise sosyalizmin şimdilik yenilmiş olması. Emperyalist saldırılara 70 yıl dayanmayı başarabilen büyük kuvvetin yokluğunda burjuva yalanlar daha az sorgulanıyor, çok daha az dirençle zihinlere ulaşabiliyor. Aslında tam tersine sosyalist deneyim emekçilere istedikleri alanda kendilerini geliştirebilecek eğitimi alma özgürlüğü, çalışma saatlerinin düşürölmesi sayesinde artan boş zamanlarını değerlendirebilme özgürlüğü gibi bireysel özgürlükler için zemin sağlarken; başka hiç kimsenin sahip olmadığı bir özgürlüğün anahtarını da vermiş oluyordu: İçinde bulunduğun toplumu ve dünyayı değiştirme özgürlüğü.

Kardeşlik için...

Devrim Hareketi, mülk sahibi azınlığın kurduğu oyunu bozmak, yurttaşın bitirilmesine engel olmak ve tüm kökenlerden emekçilerin siyasal birliğini sağlayarak kardeşliği yeniden kazanmak için mücadele ediyor.

Eşitlik, özgürlük, kardeşlik... Fransız Devrimi'nin üç temel talebi, 1789'da ayakların ayağa kalkıp baş olarak kurdukları iktidarın sloganı...

İnsanlık kendi kaderini eline alma iradesi gösterdiği, iplerini bir avuç mülk sahibi azınlığın eline bırakmayı reddettiği ölçüde bu slogan slogan-dan ibaret kalmadı. Eşitlik ve özgürlüğe farklı kökenlerden emekçilerin ülkelerine yurttaşlık bağıyla bağlanmaları anlamında kardeşlik eşlik etti. Kardeşliğin hüküm sürdüğü yerde emekçiler arasındaki köken farklılıkları zenginlik olarak görüldü, farklı kökenlerden emekçiler eşit yurttaşlık içinde sömürücülere ve emperyalistlere karşı birlik oldu.

Ama ne zaman ki insanlık devrimci atılımlardan geri durup mülk sahibi azınlığın çizdiği kadere razı oldu, eşitlik ve özgürlükle birlikte kardeşlik de yitirildi. Eşit yurttaşlık ortadan kalktı, emekçiler etnik, dinsel ve mezhepsel kimliklere bölünüp birbirlerini boğaz-

ladı. Sınıf kardeşlerine düşman olan emekçiler patronların arkasına dizildi, emperyalistlerin oyunlarına alet oldu.

Karşı devrimcilerin iktidarında Türkiye'de sadece eşit yurttaşlık değil, yurttaşlığın kendisi tehlikeye girdi. "Padişahım çok yaşa" diye diye halkı tebaaya, yurttaşı kula dönüştürmeye çalışıyorlar. Amaçları yurttaşı bitirmek, kardeşliği ortadan kaldırmak, emekçileri birbirine kırdırmak.

Devrim Hareketi, mülk sahibi azınlığın kurduğu oyunu bozmak, yurttaşın bitirilmesine engel olmak ve tüm kökenlerden emekçilerin siyasal birliğini sağlayarak kardeşliği yeniden kazanmak için mücadele ediyor.

Kardeşliğin yeniden kazanılması ise yurttaşlığın savunulmasından ve eşit yurttaşlığın tesis edilmesinden geçiyor. Yani bu kez sermayenin değil emeğin iktidarında kurulacak yeni bir cumhuriyetten...

► Kürt sorunu nasıl çözülür?

Yurttaşların kimliklerine göre ayrıştırılarak karşı karşıya getirildiği ülkemizde emekçiler etnik, dinsel ve mezhepsel kökenlerinden dolayı ayrımcılık ve baskıya maruz bırakılabiliyor. Devrim Hareketi, Kürt yurttaşlar başta olmak üzere farklı etnik, dinsel ve mezhepsel kökenlerden emekçilerin maruz bırakıldığı ayrımcılık ve baskıları reddediyor, Türkiye'nin farklı kökenlerden emekçilerin ortak yurdu olduğu bilinciy-le ayrımcılığa karşı eşit yurttaşlığı savunuyor.

► Alevilerin talepleri nasıl karşılanır?

Türkiye'nin aydınlanma birikimiyle barışık olan Aleviler, dinci gerici saldırganlığın da muhatabı. Türkiye'de laiklik ilkesine aykırı olarak Alevilerin kimliği resmi düzeyde tanınmıyor, Alevilere Sünniliğe ait inanç esasları ve kurumsal yapılar dayatılıyor. Devrim Hareketi, Alevilere yönelik baskıcı, ayrımcı ve asimilasyoncu politikaları reddediyor, Alevilerin laiklik ve eşit yurttaşlık talebini destekliyor, Aleviliğin kültür ve inanç merkezlerinin diğer inançların ibadethaneleriyle aynı yasal statüye kavuşturulmasını savunuyor.

► Suriyeliler Türkiye'den gitmeli mi?

Emperyalist-kapitalist sistemin yarattığı yoksulluk ve savaşlar, dünyanın dört bir yanında gitgide daha fazla insanı mülteci konumuna düşürüyor. İnsanlığın sorunu öncelikle emperyalist-kapitalist sistemin yenilmesi, mülteciliği yaratan eşitsiz ve adaletsiz koşulların ortadan kaldırılması. Açlık ve sefaletle boğuşan Suriyeli mültecileri "Gitsinler" diyerek hedef gösteren milliyetçiler de "din kardeşliği" ve "ensarlık" demagojisi yapan dinci gericiler de bu gerçek sorunun üzerini örtmekten başka bir şey yapmıyor.

Devrim Hareketi, mülteci sorununun asıl kaynağına işaret ederken Suriyeli mültecilerin kendi ülkelerine dönüş koşullarının sağlanması adına Suriye'nin meşru hükümetiyle doğrudan görüşmelere başlanmasını ve hem Suriye hem Türkiye için tehdit oluşturan ABD emperyalizmine ve cihatçı terör şebekelerine karşı iki ülkenin birlikte mücadelesini savunuyor. Bunun yanında Türkiye'de bulunan sığınmacı ve mültecilerin ayrımcılığa maruz bırakılmadan sosyal ve ekonomik hayata katılabilmelerinin, eğitim ve sağlık gibi temel hizmetlere erişebilmelerinin sağlanmasını talep ediyor.

Laiklik için...

Bugün laiklik öncelikle işçi sınıfının ihtiyacıdır ve öncelikle devrimcilerin talebidir.

Karşı devrim yıllarının en fazla tartışılan konularından biri laiklik oldu. “Kişiler laik olmaz, kurumlar laik” olur diye başlayıp “Laiklik, devletin dine karışmamasıdır” diye devam ettiler, çağdaşlığı ve özgürlüğü hedef alan dinci gerici faaliyetlerin önündeki tüm engelleri kaldırdılar. Laikliği sinsice tartışmaya açarak altını oyduklar.

Laikliğe saldırılar AKP’yle başlamadı. “Siz dilerseniz hilafeti bile geri getirebilirsiniz” diyen, tarikatları yer altından çıkaran Adnan Menderes, komünizmle mücadele için tarikatlara ve şeriatçılara sarılan Süleyman Demirel ve generaller, elinde Kuran’la kürsüye çıkıp mitinglerinde ayetler okuyan, her köşe başına cami dikip imam-hatip okullarını imam-hatip lisesine çevirip yaygınlaştıran Kenan Evren, ülkeyi içinden geldiği tarikat ağıyla yönetip devlet kadrolarını da tarikatlar arasında pay eden Turgut Özal... ve tüm bu pespayeliklere oy kaygısıyla sessiz kalan, yeri geldiğinde kendi programını, politikalarını ve prensiplerini sulandırmakta beis görmeyen sözüm ona sosyal demokratlar...

Laikliğin ortadan kaldırılmasında sayılanların tümünün suç ortaklığı vardır. AKP’nin farkı, laikliği aşındırıp sulandırmakla yetinmeyip fiilen ortadan kaldırmayı hedeflemesi, buna cüret etmesi. Laikliğin hedef alınması nedensiz değil. Laikliğin olduğu yerde kul değil yurtaş

olur, zorbalık değil hukuk olur, keyfilik değil kural olur. Dogmayla uyuşturulmayan emekçi sessiz kalmaz, neden diye sorar. Kendisine dayatılan sefaletle şükretmez, hakkını arar. Patron karşısında boynunu büküp kaderine razı olmaz, örgütlenir.

Patronlar bunu bildikleri için laikliği sevmezler. Yaşam tarzları gereği şeriat istemeseler bile laikliğin altının oyulmasından memnun olurlar, laikliğin işçiler arasında yayılmasını istemezler. Laikliğin ortadan kalktığı yerde kural kalmayacağını, iktidar sahiplerinin sermaye istedi diye her türlü kuralı çiğneyip akli ve bilimi hiçe sayabileceğini, sosyal haklardan pandemi dönemi karantina sürelerine, iş güvencesinden vergilere her şeyi patronların istediği gibi düzenleyip işçileri din istismarıyla susturacaklarını bilirler.

Günümüz egemenlerinin laikliği hedef alması ve düzen muhalefetine laikliğin canına okunmasına ses çıkarmamasının gerisinde sermaye sınıfının çıkarları vardır. Bu nedenle bugün laiklik öncelikle işçi sınıfının ihtiyacıdır ve öncelikle devrimcilerin talebidir.

Laiklik bayrağı bugün devrimcilerin, devrimci cumhuriyetçilerin elindedir. Laikliği yeniden kazanmak için bize devrim gerek.

► Diyanet yeniden yapılandırılır mı?

Cumhuriyet'in din alanını laikliği temel olarak düzenlemek için kurduğu Diyanet İşleri Başkanlığı kuruluş amacından sapmış, laiklik karşıtı eylemlerin odağı haline gelmiştir. Laiklik önündeki en büyük engellerden biri haline gelmiş olan Diyanet İşleri Başkanlığı'nın tüm faaliyetleri derhal durdurulmalı ve din alanı laikliği esas olarak kurulacak, tüm inançlara eşit mesafede duracak ve inanç ve vicdani kanaati ne olursa olsun tüm yurttaşları eşit kabul edecek yeni bir kamu kurumu tarafından düzenlenmelidir.

► Tarikatlarla nasıl mücadele edilmeli?

Dinsel ideolojinin eski çağlardan kalma artıkları olan cemaat ve tarikatlar; siyasal, toplumsal, ekonomik ve kültürel hayatı dini kuralların tahakkümüne almayı hedefleyen ve bu nedenle özgürleşmenin önünde engel oluşturan yapılardır. 677 sayılı Tekke ve Zaviyelerin Kapatılması Kanunu uygulanmalı, cemaat ve tarikatlar başta olmak üzere tüm karşı devrimci odaklar devletten temizlenmeli, kamu görevinde liyakat ve çağdaş değerlere bağlılık esas alınmalıdır.

► Din eğitimi nasıl olmalı?

Laikliğe aykırı olan zorunlu din dersleri kaldırılmalı; Kuran kursları ve imam-hatip okulları kapatılmalı; din görevlisi yetiştirme işi yalnızca bu işleyle sınırlı olarak kurulacak, sayıları ve kapasiteleri ihtiyaca göre belirlenecek, laikliğe bağlı yeni eğitim programlarıyla gerçekteştirilmelidir.

Cumhuriyet için...

Devrimci cumhuriyetçilik, Türkiye'nin tarihsel birikimi ile sosyalizm hedefi arasındaki bağlantının kurulacağı zemini ifade ediyor. Türkiye'nin kurtuluşu, bağımsızlığı, iktisadi ve toplumsal ilerlemesi, emekçilerin çıkarlarına dayanacak yeni bir cumhuriyetin ürünü olacaktır.

1923'te büyük bir atılımla kurulan Cumhuriyet'in izleri bugün neredeyse tüm devlet mekanizmasından silinmiş durumda. Cumhuriyet'in altını oyan temel olgu, emperyalist-kapitalist sistemle eklemlenme tercihiydi. Bu sınıfsal tercih kuruluşundan itibaren Cumhuriyet'in ilericiliğini frenleyen bir faktör olarak işlev gördü. Ancak Cumhuriyet'in kamucu, laik ve bağımsızlıkçı hamleleri eksikli halleri ile dahi yeni ilerici atılımlar için önemli bir zemin oluşturdu ve oluşturmayı sürdürüyor. Yeni bir cumhuriyete ulaşmak isteyenlerin önünde ikili bir görev var: Cumhuriyet'in yarattığı zemine basmaktan vazgeçmemek ve bu zemini sosyalizm ile güçlendirmek.

Sosyalizm sadece sömürüyü ortadan kaldıracığı için değil, Türkiye'nin 180 yıllık modernleşme tarihinin temel problemleri olan bağımsızlık ve ilerleme eksenlerinde tek tutarlı yanıtı sunduğu için de bir zorunluluk.

Devrimci Cumhuriyetçilik, Türkiye'nin tarihsel birikimi ile sosyalizm hedefi arasındaki bağlantının kurulacağı zemini ifade ediyor. Türkiye'nin kurtuluşu, bağımsızlığı, iktisadi ve toplumsal

ilerlemesi, emekçilerin çıkarlarına dayanacak yeni bir cumhuriyetin ürünü olacaktır.

AKP'li yıllar ve cumhuriyetçi toplumsal direnç

Birbiri ardına gelen sağcı iktidarlar ve askeri darbelerle altı oyulan Cumhuriyet'in tabutuna son çiviye İslamcılar çaktı. 18 yıllık AKP iktidarı, laiklikten, kamuculuktan ve bağımsızlıktan geriye kalan ne varsa tasfiye ederek Cumhuriyet'in temellerine saldırdı.

Her ne kadar düzen içi muhalefetten kayda değer bir direnç görmemiş olsalar da toplumsal düzlemde işler pek de umdukları gibi gitmedi. Cumhuriyet'in ortaya çıkardığı toplumsal birikimi ortadan kaldırmayı başaramadılar. AKP iktidarı en çok bu birikimin hareketlendiği, sokakları doldurarak iktidarın karşısına dikildiği dönemeçlerde zorlandı.

Devletten tasfiye edilen Cumhuriyetçiliğin halk içinde varlığını koruması, halkçı karakteri öne çıkan bir Cumhuriyetçi yükselişi de olanaklı hale getirdi. Bugün Cumhuriyetçi toplumsallığı

ğın özellikle de genç bölmelerinde emekçiler çoğunluğu oluşturuyor. Haliyle yeni Cumhuriyetçi yükseliş, emekçi karakter taşıyacak.

Türkiye'nin Cumhuriyetçi birikimini zaman zaman atıl hale getiren nostaljiciliğin aşılması da Cumhuriyetçiliğe ülkenin geleceği ile ilişki kuran bir canlılığın kazan-dırılması da bu genç toplumsallığın örgütlü ve hareketli kılınması ile mümkün.

Yeni bir cumhuriyet

Cumhuriyet'in aldığı yaraları sarmak, ancak ileriye dönük devrimci bir çıkışla mümkün. Yaraları sarmayıp ağırları dindirmekle yetinerek düzen muhalefетinin peşinde koşarak ya da sermaye sınıfının bir kesiminin Cumhuriyetçi hassasiyetlere sahip olduğu avuntusuyla kendimizi kandırarak kaybedecek zamanımız yok.

Yeni bir Cumhuriyetçi yükselişin başarısının olmazsa olmaz koşulu, Cumhuriyet'in altını oyan sermayedarlara değil, Cumhuriyet'e herkesten fazla ihtiyaç duyan işçi sınıfına dayanması.

Bugün tümüyle tehlikede olan yurttaşlığın yeniden kazanılması a ancak emekçilerin çıkarlarına dayanan devrimci cumhuriyetçi siyasi çizginin yurttaşlığı bu zeminde yeniden kurması ile olanaklı.

Emekçilerin siyasete ağırlık koyabilmek için Cumhuriyet'e, Cumhuriyet'in ise ayakta kalabilmek için emekçilere dayanmaya ihtiyacı var.

► Her şeyi kendimizden bekleriz

Yeni bir cumhuriyete ulaşmak uzun ve zorlu bir mücadelenin ürünü olacak. Ne kurtarıcı beklentilerine giren bir umutsuzlukla, ne düzen muhalefетinden medet uman bir kolaycılıkla, ne de güncelliğe teslim olmuş bir pragmatizmle kaybedecek enerjimiz ve zamanımız yok.

Kurtarıcı beklemiyoruz. Çünkü, Türkiye'den, Türkiye'nin Cumhuriyetçi biriki-minden ve emekçilerinden umudumuz var.

Düzen muhalefетinden medet ummuyoruz. Çünkü, AKP gericiliğine itirazımız biçimsel değil kökten. Bu gericilikle uzlaşmanın sadece daha fazla zemin kaybetmek anlamına geleceğini biliyoruz. Gericiliğe karşı ancak mücadeleyle zafere ulaşabileceğini biliyor, bu mücadeleyi kazanmak için sadece ve sadece kendimize ve emekçi halka güveniyoruz.

Her şeyi kendimizden bekliyoruz. Bu ülkeyi, bu düzeni biz değiştireceğiz. Yeni bir cumhuriyet emekçi halkın omuzlarında yükselecek.

Bağımsızlık için...

Bağımsızlığın ön koşulu, devrimcilerin iktidarındır. Devrimci cumhuriyetçi siyasi irade yaratılacak, iktidara talip olacak, emekçi halkı devrim için seferber edecektir.

Türkiye'nin en önemli sorunlarından biri emperyalizme bağımlılık. Ekonomik, siyasi ve askeri ayaklarıyla bir bütün olan emperyalizm, Türkiye'yi bu alanların her birinde kuşatmıştır.

Emperyalizme karşı bağımsızlık savaşıyla kurulmuş bir ülkenin bu noktaya gelmesi hazin olsa da kurtuluş mümkündür. Türkiye, kendisine vurulan prangaları kıracak güce ve basirete sahiptir. Türkiye prangalarını kıracaktır.

Sorunun ve kaynağının saptanması, çözümü de gösterecektir. Sorun emperyalizme bağımlılık, kaynağı ise mülk sahibi azınlığın iktidarındır. Türkiye'yi yöneten mülk sahibi azınlığın çıkarı, Türkiye'nin emperyalizme ekonomik, siyasi ve askeri bağımlılıklarının sürmesini gerektirmektedir. Türkiye teknoloji üretmesin ki mülk sahibi azınlık montajcılıkla kolay yoldan para kazansın, siyasi kuşatma sürsün ki emperyalist merkezler iç siyasete ayar vermekte zorlanmasın, askeri bağımlılık sürsün ki mülk sahipleri hem askeri teknolojinin ithal edilmesine aracılık ederek para kazansın hem de Türkiye'nin kendi sınıf çıkarlarına göre yönetilmeye devam edilmesini bir de silah zoruyla garanti etsin.

Bağımsızlık için öncelikle mülk sahiplerinin iktidarı sona erdirilmeli, emperyalist merkezlerin Türkiye'ye biçtiği

ekonomik, siyasi ve askeri roller reddedilmelidir. Türkiye öncelikle ekonomik bağımsızlığını kazanmalı, üzerindeki siyasi kuşatmayı dağıtmalı, NATO'ya ve ABD'ye askeri bağımlılıktan kurtulmalı ve bunların kendisine biçtiği askeri rolleri reddetmelidir.

Zor görünse de imkansız değildir. Bağımsızlığın ön koşulu, devrimcilerin iktidarındır. Devrimci cumhuriyetçi siyasi irade yaratılacak, iktidara talip olacak, emekçi halkı devrim için seferber edecektir.

► **Türkiye nasıl kalkınır?**

İflasa sürüklenen Türkiye'nin yenisinden ayağa kalkması için iflase neden olan kapitalist yağma ekonomisi terk edilmelidir. Yağma ve sömürüye dayalı piyasa ekonomisi terk edilmeli, merkezi planlamaya geçilmelidir. Karşı devrimcilerin kapattığı Devlet Planlama Teşkilatı sosyalist ilkeler temelinde yeniden kurulmalı, kamu mülkiyetini esas alan ve Türkiye'nin teknoloji üretiminde bağımsızlığını kazanmasını hedefleyen bir kalkınma planı yapılmalıdır.

Öncelikle özelleştirme aracılığıyla yağmalanan kamu işletmeleri yeniden kamulaştırılmalı, ülkenin tüm kaynakları kamu mülkiyetinde tüm

halkın, yani emekçilerin çıkarları doğrultusunda değerlendirilmelidir. Uluslararası sermayenin dayatmaları reddedilmeli, emperyalist-kapitalist sistemin ekonomik kurumları olan IMF ve Gümrük Birliği'nden çıkılmalı, AB aday üyelik süreci tümüyle sonlandırılmalıdır.

► **Gıda bağımsızlığı nasıl kazanılır?**

Neoliberal yağma politikaları, Türkiye'yi tarım ve hayvancılıkta kendi kendine yetebilen bir ülke olmaktan çıkardı, dışa bağımlı hale getirdi. Tarım ve hayvancılıkta sermayenin saldırılarını püskürtmek için tarım emekçileri ve küçük üreticilerle birlikte mücadele edilmelidir. Tarım ve hayvancılık, kamu mülkiyeti temel alınarak yeniden yapılandırılmalı, dışa bağımlılık sona erdirilmeli, Türkiye tüm yurttaşlarına ucuz, kaliteli ve sağlıklı gıda sunabilmelidir.

► **Türkiye'nin güvenliği nasıl sağlanır?**

Fetihçi hayallere kapılan karşı devrimciler Türkiye'yi başka ülkelere yönelik saldırgan politikaların parçası haline getirdi, Ortadoğu'yu karıştırırken Türkiye'nin de güvenliğini tehlikeye attı. Türkiye'nin güvenliği öncelikle "Yurtta sulh, cihanda sulh" politikasının devrimci bir anlayışla yeniden inşasından, Türkiye'nin başta kendi yakın coğrafyası olmak üzere dünya genelinde bağımsız, onurlu ve barışçıl bir dış politika izlemesinden geçmektedir. Bölgede huzur ve güvenlik için komşu ülkelerle dostça ilişkiler kurulmalı, ABD emperyalizmi ve işbirlikçilerine karşı ilerici ve anti-emperyalist odaklarla ittifak yapılmalıdır. Türkiye NATO'dan çıkarak ABD ve NATO'ya bağımlılıktan acilen kurtulmalı, orta ve uzun vadede ise savunma sanayiinde tam bağımsızlığa kavuşmalıdır.

► **Bölgedeki Kürt faktörüne nasıl yaklaşılmalı?**

Bölgede Türkiye dahil dört ülkeye yayılan Kürt toplumsallığı, büyük güçlerin gözünü diktiği bir toplumsallık. Emperyalist güçleri dengeleyen bir karşı odağın yokluğunda Kürt emekçiler aşiretçi, dinci ve Amerikancı politikalarla kuşatılmaktadır. Devrim Hareketi, Kürt yurttaşlar üzerindeki kuşatmanın yarılması adına devrimci cumhuriyetçi siyasi çizgide emekçilerin siyasal birliğini sağlamak için mücadele ediyor.

Bize devrim gerek!

Devrime ihtiyacımız var. Çünkü, ülkemizin ve insanlığın sorunları tekil nedenlerin değil bir sistemin ürünü. Bu durum, çözümün kökten olmasını gerektiriyor.

Eşitlik, özgürlük, kardeşlik, laiklik, cumhuriyet ve bağımsızlık... İlk bakışta uzun bir liste olarak görülebilir. Ancak, kazanmak için mücadele etmemiz gereken başlıkların tümünü değil, yalnızca bu mücadelede güncel olarak öne çıkarılmamız gerekenleri oluşturuyorlar.

Bu kadar farklı alana yayılan kökleşmiş sorunların hem ortaya çıkışının hem de çözülememesinin temelinde yatan ana olgu ise aynı: Kapitalizm. Siyasal, iktisadi ve toplumsal ilişkilerin mülk sahibi azınlığın çıkarlarına göre örgütlenmesi, ülkemizin ve insanlığın ilerlemesinin önündeki en önemli engel olmayı sürdürüyor.

Devrime ihtiyacımız var. Çünkü, ülkemizin ve insanlığın sorunları tekil nedenlerin değil bir sistemin ürünü. Bu durum, çözümün kökten olmasını gerektiriyor.

Devrimden bu anlamıyla basit bir iktidar değişikliğini değil, iktidarın ve bir bütün olarak iktisadi ve toplumsal yapının üzerine inşa edildiği sınıfsal zemindeki değişimi anlıyoruz.

Değişim beklentisi ve devrimci çıkış

Hem ülkemizde hem de dünyada değişim isteğinin güçlü olduğu bir çağdan geçiyoruz. Emperyalist-kapitalist sistemin yeni bir iktisadi, ideolojik, siyasi çerçeve üretme yeteneğini yitirmesi dünyada bir uygarlık krizi, ülkemizde ise rejim krizi olarak kendisini ortaya koyuyor.

Bu değişim beklentisi aynı zamanda devrimin güncel bir seçenek olarak siyasal zeminde güçlenmesine de olanak sağlıyor. Ancak, henüz bu olanak siyasal alanda karşılığını bulmuş değil. Türkiye’de ve dünyada siyasal krizi kangrenleştiren olguların başında da mevcut krize yanıt üretebilecek yegâne seçenek olan sosyalizmin siyasal alandaki zayıflığı geliyor.

Devrim fikrinin nesnel zemininin giderek güçlenmesi ile devrim fikrinin siyasal alandaki varlığı arasında bir asimetri olduğu açık.

Devrimci bir örgütlü iradenin varlığı tam da bu asimetriyi ortadan kaldırmak için önem taşıyor. Öncülükten toplumunun geniş kesimlerinde nesnel olarak var olan değişim isteğini siyasal alana taşıma ve burada temsil etme iddiasını anlıyoruz.

Sadece iz bırakmak değil gerçek siyasal sonuçlar elde etmek istiyorsak, bütün çabalarımız örgütlü ve uzun soluklu bir mücadeleyi temel almalı ve bu mücadeleyi beslemeli.

Devrim fikrinin siyasal alana taşınması ise ancak bütünlüklü bir devrimci stratejinin ve bu stratejinin kendisini somutladığı bir devrimci programın ürünü olabilir. Bizim açımızdan bu stratejik yaklaşım, güncelliğin bize yüklediği acil görevler ile sosyalizm hedefi arasındaki doğrudan ilişkiyi kuran devrimci cumhuriyetçilik zemininde somutlanıyor.

Devrimi hedeflemek

Ne düzen partilerinin insafa gelip görece sol politikalara yönelmesinden medet umuyor ne de sınıflar mücadelesinin mevcut dengesinin bir anda işçi sınıfı lehine değişmesini bekliyoruz. Devrime giden yolun uzun ve zorlu olduğunun bilincindeyiz.

Devrimi hedefleyen bir hareketin inşası, sadece iktidarın sınıfsal zeminindeki bir değişikliği hedeflemekle kalmayıp aynı zamanda bu hedefe ilerlenecek yolu açacak özneyi, yani devrimci cumhuriyetçi siyasi iradeyi yaratma iddiası anlamına da geliyor.

Önümüzdeki görev belli. Bugün ile gelecek arasındaki boşluğu dolduracak devrimci cumhuriyetçi siyasi iradeyi yaratmak. Devrimi somut bir hedef, sosyalizmi gerçek bir iktidar seçeneği haline getirmek.

Yeni ve sosyalist bir cumhuriyet çağrısına kulak verip mücadeleye omuz verenlerden güç alarak.

Devrim Hareketi'ne Katıl!

devrim.org.tr

**Devrim
Hareketi**